

Kolmannella luokalla
naama kirjan sivulla
Pieni poika oottaa että pääsis pois.
Arki kouluhommissa
pyhät huoneen nurkassa,
kirkkoaamutkin hän jättää joskus vois.
Huomistaan hän odottaa,
kun ei ilon aikaa saa.

Kun ei kukaan tule häntä hakemaan,
joka tartu ei ees aamuun alkavaan.
Kun etsit uhrikaritsaa,
joka vois ilon lahjoittaa,
Hän jo siinä on: Hän taluttaa.
Ei kai kukaan pysty häntä nostamaan,
joka huomaa ei kun käsi annetaan.
On tänään hetki ilolle.
Huominen toisen tuoko se,
tiedä etpä, eikä tarvitse.

Nuoruutensa kukkeessa,
yhä kaunis kasvoilta,
muiden lailla toivoo tyttöystävää.
Nuortenillat innostaa,
mutta onko saarnaajaa,
Jota kuullessaan hän voisi käsittää:
paras osa palvella
omalla on paikalla

[Kerto: Kun ei kukaan tule häntä...]

Nuoripari kihloissa.
Mies jo katsoo huomenta.
Kohta kellot nuorten huolet hukuttaa.
Mitä onkaan vanhemmuus?
Vaihe innostava uus.
Kaikki nurkan takana nyt odottaa.
Sitten huolet vanhemman
tuovat kaipuun kovemman.

[Kerto: Kun ei kukaan tule häntä...]

Taivaassa on kaunista.
Vihreimmällä kummuista
istuu uljas kansalainen Herran maan.
Vieläkö hän odottaa
vaikka iltaa vilpoisaa,
vaiko katuun että ootti aina vaan.
Eipä ehkä kumpaakaan,

jospa viimein nauttii vaan.